Únos - Korn, Jiří

Stoupá k nebi letadlo,
stoupá, chystá divadlo,
jeden zlý a krutý pasažér revoler má.

Vejde vpředu k pilotům,
žádnou úctu k životům,
křičí já hned střílím, změňte směr tam, kam chci já.

Jen malé dítě brouká pam, pam, pam, pam,
maminko, koukej, louka, pam, pam, pam, pam,
víš pilotům ja závidím.

Dlouhá pouť se prodlouží,
v dlouhou randvej za louží,
neboť řídí smrt, co může tě vzít ještě dál.

Doufej, že to nespustí,
doufej, že tě propustí,
času málo zbývá, míň než-li sám by si přál.

Letušky každý ptá se kam, kam, kam, kam
a slyší tíseň v hlase kam, kam, kam, kam.

Únosci, vůbec páni,
neznají slitování,
pouhá zloba poručí,
pouhá zbraň tě poučí,
kdo tu náhle vládne, pilote, vždyť nejsi sám.

S touhou tobě věří jen,
s touhou ať je spokojen,
jen ať může dítě v náručí vrátit se k hrám.

Co teď mu táhne hlavou, sám, sám, sám, sám,
za čí žene slávou, kam, kam, kam, kam.

Co řek by na otázku:
proč tolik dává v sázku,
OK dvěstědvacetpět,
OK chceme navádět,
přistáváme v nouzi, únosce donutil nás.

OK dnes tu přistane,
OK nic se nestane,
bez pasu ten pán tu zůstane, s ním není špás.

Randvej, tím to nepadá,
randvej, co svět postrádá,
že tak hloupé, velké zlo tady má tolik míst.

Randvej, zítra v novinách,
randvej, bude slovo vrah,
je to zvláštní vášeň k snídani senzace číst.